

Nabídka duchovního programu ve farnosti Ml. Vožice

Den	Mše sv.	Další program	Hodina
První středa	MS 17.00	Společné modlitby	17.30
Druhá středa	MS 17.00	Biblická hodina	18.00
Třetí Středa	MS 17.00	Adorace	17.30
Čtvrtá středa	MS 17.00	Základní pravdy naší víry	18.00
První pátek	MS 17.00	Spol. živého růžence	18.00
Druhý pátek	MS 17.00	Modlitební skupina	18.00
Třetí pátek	MS 17.00	Setkání Rodin	20.00
Čtvrtý pátek	MS 17.00	Setkání biřmovanců a mládeže	18.00

*Vožická pouť v sobotu 18.8. Společná cesta autobusy do Klokot hlavní celebrant kardinál Dominik Duka. Odpoledne ve 14.00 odhalení kamenné desky kardinála Josefa Berana před kostelem sv. Martina v Mladé Vožici.
V neděli mše sv. na Hradě v 10.00hodin*

Slavnost Těla a Krve Páně

Šebířov

10. 6. 2012 v 10.00
Kostel sv. Havla

Mons. Jiří Paďour OFM Cap.

Biskup českobudějovický

Mons. Jiří Paďour OFM^{Cap} narodil se 4.4.1943 ve Vraclavi, okres Ústí nad Orlicí. Na kněze byl vysvěcen r. 1975 v Praze. Po vysvěcení působil v letech 1975-77 jako kaplan v Mariánských Lázních a dvou okolních farnostech. V červenci 1977 ztratil tzv. "státní souhlas". 4.10.1978 se konala jeho tajná obláčka - vstup do kapucínského řádu, založeného v r. 1528. V letech 1978-79 byl neoficiálním sekretářem kardinála Františka Tomáška. Po jasném odmítnutí spolupráce s StB v r. 1979 byl ze sekretariátu kardinála propuštěn.

Věčné řeholní sliby složil tajně 10.12.1983. Dne 9.4.1991 byl poprvé zvolen provinciálem na první poválečné kapitule kapucínského řádu 19.9.1994 byl znovu zvolen provinciálem řádu. Pražským pomocným biskupem ho jmenoval papež Jan Pavel II. 3.12.1996 a současně mu udělil titulární diecézi ausuccurskou. Biskupské svěcení přijal z rukou pražského arcibiskupa kardinála Miloslava Vlka 11.1.1997 ve Svatovítské katedrále v Praze.

V rámci České biskupské konference je Jiří Paďour biskupem-delegátem pro mládež a zasvěcený život. Biskupem-koadjutorem českobudějovické diecéze jmenován 23.2.2001. Vedení českobudějovické diecéze se ujal 25.9.2002.

Casaroliho. Ten mu sdělil, že Svatý otec ponechává rozhodnutí na něm. Dodal také, že pokud odjede, bude snad možné nahradit kolaborujícího pražského kapitulního vikáře za biskupa věrného Římu. Poté se Beran rozhodl, pro dobro své diecéze, do Říma odjet.

V Římě se kardinál Beran zapojil do práce Druhého vatikánského koncilu. 20. září 1965 na něm vystoupil s projevem O svobodě svědomí, v němž se mimo jiné vyslovil pro rehabilitaci Jana Husa. Založil také v Římě České náboženské středisko Velehrad. Jeho sekretářem byl po celou dobu jeho působení v Římě pozdější pomocný biskup pražský Jaroslav Škarvada.

Po sebevraždě Jana Palacha přednesl ve vatikánském rádiu projev, ve kterém neschválil Palachův čin, ale vyzdvihl jeho ideály. Za tento projev byl kritizován prosovětským listem Zprávy.

Kardinál Beran zemřel 17. května 1969 na rakovinu plic v Papežské koleji Nepomucenum v Římě, kde bydlel.

Po smrti když zemřel, totalitní vláda nepovolila převoz těla do vlasti, načež papež Pavel VI. rozhodl, že kardinál Beran bude pohřben po boku papežů v kryptách chrámu sv. Petra v Římě. Stal se tak prvním a dodnes jediným Čechem, kterému se té pocty dostalo. Jeho hrob se nachází poblíž hrobu svatého Petra, mezi hroby Pia XI. a Pia XII. Pavel VI. také oproti zvyklostem osobně vedl pohřební obřady.

2. dubna 1998 byl zahájen proces blahorečení Josefa Berana.

Dne 4. listopadu 1946 jej papež Pius XII. jmenoval arcibiskupem pražským (vysvěcen 8. prosince téhož roku). Po převratu odmítl podřídit církev totalitní moci, vystoupil proti podvrtné „Katolické akci“ a exkomunikoval a suspendoval kněze Josefa Plojgara (a s ním i několik dalších), který přes jeho přísný zákaz přijal místo ve vládě. Přes enormní nátlak státu exkomunikaci nikdy neodvolal. V roce 1951 ji z Plojgara na nátlak vlády sňal pražský kapitulní vikář, na což ovšem neměl patřičné pravomoci (navíc Plojhar mezi tím pilně sbíral další exkomunikace). Plojhar Beranovi zákrok proti své osobě nikdy nezapomněl a systematicky využíval svého vlivu na proticírkevní politiku k prosazení maximálních restrikcí vůči arcibiskupovi). Například když vláda v roce 1956 jednala o Beranově propuštění z internace, Plojhar byl striktně proti. V letech 1949–1963 byl protiprávně internován StB na různých místech Československa, nejprve v arcibiskupském paláci v Praze (1949–1951) a posléze jinde (Roželov, Růžodol, Paběnice, Mukařov, Radvanov). Během internace byl neustále sledován a StB se na něj pokoušela sehnat či vyrobit kompromitující materiály. V roce 1963 byl propuštěn z internace, bylo mu však zakázáno zdržovat se v Praze a vykonávat arcibiskupský úřad. 25. února 1965 jej papež Pavel VI. jmenoval kardinálem titulu Santa Croce in via Flaminia. Stát povolil arcibiskupu Beranovi odjet ze země do Říma na slavnostní předání kardinálského klobouku s úmyslem, že už mu nedovolí vrátit se do země. Představitelé státu však arcibiskupa buďto uvedli v omyl nebo nemluvili dost jasně. Beran byl přesvědčen, že se bude moci vrátit. Že tomu tak není se dověděl až po jednání s nimi od Agostina

Základní data

Narozen: 4.4.1943 ve Vraclavi

Kněžské svěcení: 21.6.1975

Jmenován biskupem: 3.12.1996 (světící biskup pražský)

23.2.2001 (biskup-koadjutor českobudějovický)

25.9.2002 (převzetí úřadu biskupa českobudějovického)

Biskupské svěcení: 11.1.1997

Ejhle, oltář

1. Ejhle, oltář Hospodinův září,
přesvatá nám Oběť nastává,
kterou po tisíc let s jasnou tváří
otčina den ze dne konává.
Za příkladem dávným se to děje
svatých Cyrila a Metoděje,
kteří rozkaz Kristův plnili,
paměť smrti Jeho slavili.

2. **Gloria.** "Sláva, sláva na výsostech Bohu!"
nad Betlémem pěli andělé;
a ten zpěv se podnes nad oblohu
k nebes Pánu vznáší vesele.
Nechat' jen se věčné věky vzdává
Králi králů po všem světě sláva,
kterou předkům našim věstili
apoštolé naší přemilí.

3. **Evangelium.** Zaznělo nám Slovo Pravdy věčné
ústy Soluňanů před věky,
dodnes v lahodě zní nekonečné
a svět zaznívá Jím daleký.

Přinesli nám oni Písmo Svaté,
bychom ze studnice této zlaté
Moudrost nebes povždy vážili,
Bohu sloužiti se snažili.

5. Obětování. Přijmi, Otče, Oběť nekrvavou,
kterou při večeři poslední
slavil Syn Tvůj s myslí přelaskavou.
Přívětivě na nás pohlédni,
jak Jsi vlídně k Velehradu hleděl
a Svou milost lidu připověděl,
když se na Moravě slavila
první Oběť Tobě přemilá.

9. Přijímání. Vítej, Kriste, vítej, Chlebe živý,
Beránku, Tys hříchy světa sňal;
pohleď, jak jsme Tebe žádostiví,
všechny Jsi nás k Sobě povolal.
A my hříchem ztratili jsme nebe,
kež je zase najdem skrze Tebe
přímluvami apoštolů Tvých,
věrozvěstů našich slovanských.

10. Kež Tvůj oltář nikdy neuhasne
ve všech našich vlastech slovanských,
kež se denně k báni nebes jasné
vznáší Oběť z chrámů křesťanských,
která tisíc let již stále plane,
oslavuje Tebe, věčný Pane,
posvěcuje srdce národa,
čeled' Cyrila a Metoda.

Prof. ThDr. Josef kardinál Beran
(29. prosince 1888 Plzeň – 17.
května 1969 Řím) byl katolický
duchovní a teolog, 33. arcibiskup
pražský a primas český v letech
1946–1969.

Byl politickým vězněm nacismu i komunismu. Totalitní režim mu navíc po většinu času znemožnil spravovat diecézi. Po jmenování kardinálem prožil poslední roky svého života jako vyhnanec v Římě.

Když zemřel, kardinál Šeper jej označil za druhého svatého Vojtěcha. Je jediným Čechem, kterému se dostalo té pocty být pohřben po boku papežů v kryptách svatopetrské baziliky v Římě. V roce 1998 byl zahájen proces jeho blahorečení.

Narodil se v Plzni v rodině učitele. Vystudoval plzeňské gymnázium, poté se stal alumnem České koleje v Římě (Bohemicum, dnešní Nepomucenum, 1907–1912). Po vysvěcení na kněze (1911) pokračoval ve studiu teologie (doktorát 1912). V letech 1912–1917 působil jako kaplan (Chýše, Prosenice, Praha), dále působil nejprve jako učitel a posléze ředitel na ženském učitelském ústavu sv. Anny (1917–1928). Od roku 1928 vyučoval jako docent pastorální teologii na Teologické fakultě UK, v roce 1932 se stal profesorem teologie. V této době byl též rektorem pražského arcibiskupského kněžského semináře (od roku 1932).

V roce 1942 byl po atentátu na Heydricha zatčen a vězněn v koncentračních táborech Terezín a Dachau. Zde byl vězněn mimo jiné společně s P. Richardem Henkesem, který je kandidátem na blahorečení.

svatých v nebi učiň nás, svatých v nebi učiň nás.

Bože, chválíme tebe

1. Bože, chválíme tebe,
Pane, moc tvou velebíme,
kterou zná zem i nebe,
všem tvým skutkům se
divíme;

když se vše v světě mění,
ty sám jsi bez proměny.

2. Vše, co jen chválit může,
cherubové, serafové,
chválí tě velký Bože,
nebe, země zástupové,
ode všech jsi nazýván:
Svatý, Svatý, Svatý Pán

3. Svatý Pán, Bůh Sabaoth,
Svatý, jenž řídí národy,
jenž pomáhá z béd a psot.
Nebe, zem, povětří, vody
plné jsou cti, chvály tvé,
neb vše tvoje dílo je.

4. Pane, smiluj, smiluj se,
buď s námi tvé požehnání;
oč prosíme, staniž se
podle našeho doufání.
Kdo v tě doufá samého,
neopustíš žádného.

Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému. (Aleluja.)

L: Chvalme a vyvyšujme ho navěky. (Aleluja.)

K: Pane, vyslyš mou modlitbu.

L: A mé volání přijď k tobě.

K: Modleme se: Bože, tvé milosrdenství je nezměrné a tvá
dobrotivost jako nevyčerpatelný poklad; vzdáváme díky tvé
velebnosti za udělené dary a prosíme, abys nás neopouštěl
a připravil k budoucím odměnám. Skrže Krista, našeho
Pána. L: Amen.

11. Závěr. Vyslyš, Pane, vyslyš prosbu vřelou,
kterou k Tvému trůnu skládáme:

Požehnej vlast, žehnej církev celou,

zůstaň s námi, vroucně žádáme.

Provázej nás na vezdejší pouti,

nedej svému lidu zahynoutí,

pro zásluhy ze Svě Oběti

vylej milost na svoje děti.

Klaním se ti vroucně

1) Klaním se ti vroucně, skrytý Bože náš,
jenž tu ve svátosti sebe ukrýváš.

Tobě srdcem svým se zcela poddávám,
před Tebou svou slabost, Bože, vyznávám.

2) Zrakem hmatem chutí tebe nevnímám,
a jen srdcem svým Tě, jistě poznávám.

Věřím vše co hlásal, svět Kristus Pán,
v něm je základ pravdy, lidstvu všemu dán.

3) Na kříži jsi tajil, jenom božství své.
Zde je také skryto, člověčenství tvé.

Obojí však věřím, celým srdcem svým,
o milost Tě prosím s lotrem kajícím.

4) Rány tvé jak Tomáš, vidět nežádám;
že jsi Pán a Bůh můj, vroucně vyznávám.

Rač mé chabé víře větší sílu dát,
více v Tebe doufat, víc tě milovat.

5) Plode smrti Páně, Chlebe života,

v němž se lidem dává Boží dobrota,
dej mé duši stále jenom z tebe žít,
v tobě Boží lásku rozjímat a ctít.

6) Dobrý Pelikáne, Jezu, Pane můj,
krví svou nás hříšné z hříchů očišťuj,
vždyť jediná krůpěj její stačila,
aby všeho světa viny obmyla.

7) Rač, ó Jezu Kriste, jenž jsi nám zde skryt,
srdci toužícímu touhu vyplnit,
abych, jak zde hledím s vírou na oltář,
v nebesích Tě jednou spatřil tváří v tvář.

Sióne, chval Spasitele

1. Sióne, chval Spasitele, Pastýře a Učitele,
chvalozpěvy jemu pěj, chvalozpěvy jemu pěj
Jak jen můžeš, chval ho stále, vše je málo k jeho chvále,
celou duší se mu vzdej, celou duší se mu vzdej.
2. Zcela zvláštní předmět chvály, živý chléb, zdroj žití stálý
oslavujme s radostí, oslavujme s radostí.
Jím u společného stolu družinu svých apoštolů
Ježíš prvně pohostil, Ježíš prvně pohostil.
3. Naplno ať zazní chvála, aby duše zajásala,
radostná a nadšená, radostná a nadšená.
Svátek svátosti se koná na památku dne,
kdy ona, byla ustanovena, byla ustanovena.
4. V ní Král nový získal vládu, obětí Nového řádu
ukončen je Starý věk, ukončen je Starý věk.
Staré zašlo, nové vzkvetlo, Pravda vydala své světlo,
noc se dala na útěk, noc se dala na útěk.

5. Co sám Kristus tehdy konal, to nám činit přikazoval
ke své věčné paměti, ke své věčné paměti.
V tom jej církev následuje, chléb a víno proměňuje
v spasitelné oběti, v spasitelné oběti.
6. Křesťanům se věřit dává, chléb že se tu tělem stává,
víno v krev se promění, víno v krev se promění.
Co se myslí, oku skrývá, to poznává víra živá
jako Boží zjevení, jako Boží zjevení
7. Pod různými způsoby sám Bůh živý je tu s námi
v chleba, vína způsobě, v chleba, vína způsobě.
Pokrm těla, nápoj krve, Kristus je však celý v prvé,
celý v druhé podobě, celý v druhé podobě.
8. Přijímáš-li, zůstal celý, neláme se, nerozdělí,
celý se vždy požívá, celý se vždy požívá.
Tisíce ho přijímají, všichni celého však mají,
aniž z celku ubývá, aniž z celku ubývá.
9. Dobří, zlí ho požívají, nestejný však úděl mají:
život nebo prokletí, život nebo prokletí.
Zlým je k smrti, dobrým k žití, jedny hubí, druhé sytí
téhož chleba přijetí, téhož chleba přijetí.
10. Svátostní chléb když se láme, v každé části požíváme
tělo Páně v celosti, tělo Páně v celosti.
Podstata je nezměněná, dále trvá nedotčená
moc a síla svátosti, moc a síla svátosti.
11. Chléb andělský přetajemně stal se chlebem dětí země,
které zdvihá k božské cti, které zdvihá k božské cti.
Předobrazem v Izákovi, zpodoben pak v beránkovi,
v maně dané na poušti, v maně dané na poušti.
12. Pastýři náš, Chlebe živý, Ježíši, buď milostivý,
dej nám spatřit rajský jas, dej nám spatřit rajský jas.
Bože mocný, preveliký, dědici a společníky